

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 214/2022
24.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлана Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 371/20 од 25.10.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1063/21 од 28.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 371/20 од 25.10.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1063/21 од 28.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 371/20 од 25.10.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљени издржати по правноснажности пресуде, тако што не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима предвиђеним одредбама ЗИКС. Истом пресудом је одређено да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Поред тога окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, таксативно наведених у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и плаћања имовинскоправног захтева оштећеној у таксативно наведеном износу у изреци пресуде, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1063/21 од 28.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Ваљеву К 371/20 од 25.10.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Тадић, због повреда закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, јер се у конкретном случају не ради о кривичном делу разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ, као ни о кривичном делу крађа. Образлажући овакву тврдњу бранилац наводи, да код окривљеног није доказано постојање намере прибављања противправне имовинске користи, те да окривљени није затечен у извршењу крађе, што је нужан услов код овог кривичног дела, нити има доказа да је задржао телефон оштећене, односно да је применио силу у намери да украдену ствар задржи, те да би се у том случају радило о кривичном делу крађа из члана 203. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ, а за које се гоњење предузима по приватној тужби.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, били су предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Београду које је поступало по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Ваљеву К 371/20 од 25.10.2021. године. Другостепено веће Апелационог суда у Београду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 4 пресуде Кж1 1063/21 од 28.12.2021. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд

прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче неразумљивост изреке пресуде, чиме указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, у вези члана 45. КЗ. Бранилац истиче да изрека пресуде не садржи све што је нужно код осуђујуће пресуде, те да се не може са сигурношћу закључити на коју казну је окривљени осуђен и где ће исту издржавати у смислу члана 45. став 3. и 4. КЗ, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално опредељује повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485 став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али у наводима захтева не образлаже у чему се конкретна повреда састоји. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то се овај суд у разматрање наведене повреде у односу на коју, у смислу члана 484. ЗКП, захтев нема законом прописан садржај, није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић